

Sobre la teva taula hi ha el xec.

La quantitat diu: totalitat.

Com a receptor hi figura: el Senyor.

La data: a concretar.

I la signatura: en blanc.

Per què vas retardant tant la signatura del xec?. Aquesta pregunta avui ha tornat a la teva ment i de nou t'has tornat a emocionar. La paraula "totalitat" et produeix una barreja de pànic i de desig d'amor radical.

Tens por.

Sí, en el fons tens por de Déu. Penses que si signes el xec de la totalitat sonarà el telèfon roig i la seva Veu et parlarà de sacrificis, renunciïes, missions molt dures i destrucció de les teves més íntimes il·lusions humanes. Et preguntes: i si signo i comença un camí de creu? Quina vida!!.

Tens por de Déu perquè el coneixes poc. Et resulta massa misteriós. No el pots objectivar mentalment. Sempre se t'escapa. I saps que també hi ha qui parla d'un Déu de dura justícia, que demana molt de sacrifici i que, fins i tot, pot resultar violent. Penses, com puc posar-me en mans de Déu?.

Cert que Jesús és diferent... tot amor. Llum i foscor. No ho entens. No t'entens. Ets confusió.

Signar, ser tot del Senyor: cos, ànima, ment, imaginació, llibertat, acció, creativitat.... Buff! T'estimes més ser d'Ell només a estones: durant el temps que dura el voluntariat, o durant un recés periòdic ben programat, o durant aquella meditació silenciosa al matí o a la nit que et serveix de teràpia davant les tensions acumulades.

Potser fa anys que vius interiorment aquest debat. Has fugit molts cops, voldries oblidar-lo. Però cada vegada que encens la llum i mires la teva taula, allà està el xec de la totalitat, sense data i sense signatura.

Què et sembla, trigarà la decisió ?

Mentrestant... no creus que la teva vida és mediocre?

Passa el temps, i ja no la recuperes.

Què vols fer de la teva vida ?

El teu futur és també, ara.

Jesús Renau sj.
